

לכיהו רוכז וית נסמן חכל כי פוסקים כתמיין נצוו
 אף כלו צנעם עצמת, וכי למליה כמיהל ציט צו.
 ולפוך שבקלו טליתו לפ██ק כבב"ע, מי פמ"ג לו"ד
 פלטינוב לכ"ז שמיינכ, הצע יט גס יוֹתָה מון כבלן
 סי' יו"ד סר מ"ה, לנכון יימוק ככגד, ובמה"ה רק מ"ה
 למניין זמני שעת דפסק כרי"ת, וכטולס נכו נמא
 כבימת כנהויניס. וככאנכ בזוק.

ונטו מפקקי מהווים וכוסות נליכס לו מוגנים מוטו. אך אין מכל בכך טהור, היינו נמהמות צמי וגוכזין לפתח קופסתות גויס (סמלודינן) מפ נמחניים. וככלומר זכ רוקט קופסתות כל סמלודינן, היבן קופסתות פלטני מוייס כל אמן לו צבר דפטון פלטנס גס כקופסת, דיזמיגן ותהיי חוכל כל מהלך שבkopfstein, כייעט השם זיבר זוכ בגאות מושי, זוכ למסור ממעס תיכון כל, ולויו מנין כלל כל דצוג חנית, וככלומר. גם קופסתות סמלודינן, מכון לפתח רק חלי כביסוי, צהוב בלה וכי לחי מפט שיטים נגמר כטמיה, וככלומר

כב. מעיקר הדין מותר לפתחם בשבת קופסאות שימושים [של מצרכי מזון] שווים). ומכל מקום אם אפשר לפתחן מעריב-שבת, טוב ונכון לעשות כן. כד.

جیسا گھنی (۲۴)

א' ב' ממיילן צניע'ד נמי' ל' דקופסמות צל בסילידונען
טעלין מה'כ געפֿא, וויאן מתחמם נוירך מה'ל
דמי מומט נומטלט, ומומי ממעס לכווי כקניפֿם
טבזין ולומייס, טג'ל נעלין נוחר כן געפֿאך ומומטל
ומדכרי סלמא'ג כה'ל, סכתה וויאן מטעיס נביה קויזול,
וכה נומלאיס יט נקס זיט קויזול, ומכ'ם כוונתו
לגיוט קויזול מה'ל, וככ'ל, נמי מתחמם כנ', דטמיגען
הלי' זזה, טהין געטן ייך נוירך סהויל שטומה אס,
ווחאל כד מלוקון.

אך אם יש צורך גדול כנזה בסעודה נישואין
או שהזמין אורחים וייהה לו בושת יקרע וישראל
עי' עכרים ואם ליכא עכרים אם הוא ת'יח ובצנעא
יש להתריר לו לצורך גדול כהה שיהיה לו בושת
אבל רק בדברים שכתבתי שמותרין מדינא אבל
לשבר כל שלם אין להתריר אף לצורך גדול כהה
אף לא לת'יח בצנעא אלא עי' עכרים יש להתריר אף
בזה במקומות צורך גדול.

בדבר עכו"ם שפתחה לען אם לצייר עצמי רישאי
וגם הושראל לא יכול iam לצייר ע"ש ישראל י"ש לאstor. ואם
פתח י"שראל שסובר ע"פ היראת הבב להיתור אם מותר
לאחד שסובר שאסור לפתחה ע"פ היראת המכ אחד י"ש
להסתפק דמיון שנעשה בהתרין אין זה בכלל אסור
מעשיה שבת ובפרט באיסור דרבנן וית להקל כדי שלא
יתידמת כחולק עליהם. ולהקח חנוך לתהום אגני רואה

סינון מים (ז)

וגם לדעת האוסרים הנ"ל, אם ניקב את הקופסה * (ז) או קרע (כ) את השקית (כא) או את הקופסה או את החבילה * בצדה או מתחתיה עובר לפתחה, כך שלא תהיה עוד ראוייה לשימוש בתודר כליל - לית לנו בה (כב), גם

בנמה בקייטוי, — ולכן נכחיה יפהמו מע"א דוקן, וגידיעצ'ל, חס מנגג כל צי הומו מקום נלווה קופפקותה למ"ר, מי סממיר לפתח מומס כמות צבאות יט' לו על מי לםמו, וכ"כ נכח"ס סס (הום לא"ח) לנוין מיצות קמנות זיט נכס דגיס קמניס לגוזיאן, ופתמייסס למעלת מדוון דהנץ ע"י"ס, ובודיל צאנען, ופתמייסס למעלת מדוון דהנץ ע"י"ס, וונדיל כווננו נקופפקותם סאלדינען סמוייז היליגנו, —

(21) י) נושא לחיי צערין פרימת לקופסנות כל פירום
גננת קודם. וכן צערין פרימת קופסנות כל
1234567 מחר

סמלדיון.
השבתי, וקופסותカルדיין שרי צפיפות, מלח
צונגנוין הן צוס לוד מתחם צו, וטוב כל
יפתחו היל נס תי' לילו צהון היל ויכיר לאחתם
זו נן פותח כהין. היל קופסות צל פירות בסג
שנהה כמען הן גנ'ה מתחמים זו גצל זן צוס
נדר נס' פקסטי טמך קדין היל ופתחו כרכוי סגי
מנם. רק מלו' לו מעט יולר לו מעט פותח מהין,
זהוון היל מליה קופסתו לוויך לשוט תבאים הפליט
הס סיב רולא לאחתם צו, כי פותח כהין לילו
גנ'ה מהזקיס נזקיס טענו נברט ונלהן יולר
היל כרכוי סג'ן.

ואילן הקופסאות אעפ"י שעומדות להפתח, מ"מ עיקר

(23) **אלאן צ'ארט** – מילוי שולחן ושורביה מהנורדים ע"י זפת, מ"מ משמעו שהו ונגlim להשתמש בה הרבה רק כדי להפתחה. אך מכיוון שהרגלים לזרוק מיד את הקופסה לאשפה, מסתבר דחשיב ככלי רעוע, וכחabit של גודת להפתחה, ואילו הקופסאות אעפ"י שעומדות להפתח, מ"מ עיקר תפקידן הוא לשםord על האוכל שבתוכן

אָבִיךְ לְכָה כֵּן מַתְּךָ (זט)

נמצא לדינה שאלו הкусן ותיבות השפראנטן
וכן צקער וככ"ג שאר מני אוכלין שנמכרין חבילות
ברוכין בשק של נייר שנשענו רך בשבייל אלו
המנוחים שם וגם ידוע שאור שליקוחן שם האכלין
זרוקין אותן בני המדינה לאשתת יש לתהיר לכ"ע
לשוברם ולקורעם מטעם הש"ע שדמי לשובר אגוזים
שבתו בחולות, וכל שכן באלו שרוכן נשברי
ומתקלנן בפחיתה עד שאין דראיין כלל לשובר
דבר שמותר מטעם הש"ע והו ישבירת אגוזים.
ובכל זה מדינה אבל למושה אין להתייר כיון
שבני תורה מוטמי בעיה"ר עיין בשבת דף קליט
שבמקומם שאין בנין תורה יש דברים שאין להתייר
כדי שלא יבוא להקל, והוא אני שכיש בוה וכיש
בדור ובמקום פרוץ כבוננו ומקומותינו שצרכין
להחמיר ואין לקרווע לא שק של בגד ולא של
נייר ולא לשבור הкусן ותיבות השפראנטן ואית לא
להחותר ולקרוע החבל שkoshor בו השק אוי בדברים
שהם יותר צורך שבת וכיש בדברים שאין בהם
צורך שבת כי"ז רק שהו לבבון ועוגן שהמוניה
אף רק מחתמת יראאה מחשש חלול שבת וזה כבוד
שבת היותר גודל.